

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
153/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. december 4.

A C-111/10., C-117/10., C-118/10. és C-121/10. sz. ügyekben hozott ítéletek
Bizottság kontra Tanács

A Bíróság elutasítja a Bizottság kereseteit, amelyek a Litvánia, Lengyelország, Lettország és Magyarország által 2010 és 2013 között mezőgazdasági földterületek vásárlása céljából nyújtandó állami támogatásokról szóló tanácsi határozatok ellen irányultak

A megtámadott határozatok elfogadásával a Tanács figyelembe vette a körülmények nagymértékű változását, amely a gazdasági és pénzügyi válságnak e tagállamok agrárágazatára 2008 és 2009 folyamán gyakorolt hatásai miatt következett be

Az uniós jog előírja, hogy az Európai Bizottság a tagállamokkal együtt folyamatosan vizsgálja az ezen államokban létező állami támogatási programokat. Számukra olyan megfelelő intézkedéseket javasol, amelyeket a belső piac fokozatos fejlődése vagy működése megkövetel.

Amennyiben az érintett tagállam által nyújtott információk alapján a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a létező támogatási program nem, vagy többé már nem egyeztethető össze a belső piaccal, e tagállamnak ajánlást készít, amelyben megfelelő intézkedéseket javasol. Az a tagállam, amely elfogadja a javasolt intézkedéseket, köteles azokat végrehajtani.

Másfelől valamely tagállam kérelmére az Európai Unió Tanácsa egyhangúlag úgy határozhat, hogy az e tagállam által nyújtott vagy nyújtani kívánt támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni, ha az ilyen határozatot rendkívüli körülmények indokolják.

A közösségi mezőgazdasági iránymutatásban¹ a Bizottság azt javasolta a tagállamoknak, hogy módosítsák a mezőgazdasági földterületek vásárlására irányuló, létező támogatási programjaikat, hogy azok legkésőbb 2009. december 31-től megfeleljenek ezen iránymutatásnak. 2007-ben Litvánia, Lengyelország, Lettország és Magyarország elfogadta e megfelelő intézkedéseket.

2009-ben e négy tagállam kérelmeket intézett az Európai Unió Tanácsához, amelyek arra irányultak, hogy a Tanács nyilvánítsa a belső piaccal 2013. december 31-ig összeegyeztethetőnek azon támogatási programokat², amelyek lehetővé teszik mezőgazdasági földterületek vásárlását. A Tanács helyt adott e kérelmeknek.³

Kereseteiben a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a Tanács határozatait.

A mai napon hozott ítéleteiben a Bíróság elutasítja e kereseteket.

¹ Az agrár- és erdészeti ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatások, 2007–2013 (HL 2006. C 319., 1. o.).

² Legfeljebb 55 millió litván litas (LTL), 400 millió lengyel złoty (PLN), 8 millió lett lat (LVL) és 4000 millió magyar forint (HUF) összegű támogatás.

³ A Litván Köztársaság hatóságai által a 2010. január 1-je és 2013. december 31. közötti időszakban mezőgazdasági földterületek vásárlása céljából nyújtandó állami támogatásról szóló, 2009. december 16-i 2009/983/EU tanácsi határozat (HL L 338., 93. o.), a Lengyel Köztársaság hatóságai által a 2010. január 1-je és 2013. december 31. közötti időszakban mezőgazdasági földterületek vásárlása céljából nyújtandó állami támogatásról szóló, 2009. november 20-i 2010/10/EK tanácsi határozat (HL 2010. L 4., 89. o.), a Lett Köztársaság hatóságai által a 2010. január 1-je és 2013. december 31. közötti időszakban mezőgazdasági földterületek vásárlása céljából nyújtandó állami támogatásról szóló, 2009. december 16-i 2009/991/EU tanácsi határozat (HL L 339., 34. o.), a Magyar Köztársaság hatóságai által a 2010. január 1-je és 2013. december 31. közötti időszakban mezőgazdasági földterületek vásárlása céljából nyújtandó állami támogatásról szóló, 2009. december 22-i 2009/1017/EU tanácsi határozat (HL L 348., 55. o.).

A Bíróság mindenekelőtt a Bizottság által felhozott azon jogalapot vizsgálja, amely azon alapul, hogy a **Tanácsnak nincs hatásköre** olyan támogatások engedélyezésére, amelyek megszüntetését a tagállamok a Bizottság által javasolt megfelelő intézkedések elfogadásával vállalták. A Bíróság emlékeztet arra a központi szerepre, amelyet a Szerződés biztosít a Bizottságnak a támogatások belső piaccal való esetleges összeegyeztethetlenségének megállapítása terén. Majd azt a kérdést vizsgálja, hogy a Tanács által a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatásokat olyan támogatásoknak kell-e tekinteni, amelyekről a Bizottság már jogerős határozatot hozott. E tekintetben megjegyzi, hogy a Bizottság által a mezőgazdasági iránymutatásban javasolt megfelelő intézkedések csak a létező támogatási programokra vonatkoznak. Márpedig a jelen esetben a Tanács határozataiban engedélyezett programok esetében új támogatási programokról van szó.

A Bíróság ugyanakkor kifejti, hogy a Tanács nem jogosult engedélyezni olyan új támogatási programot, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik olyan létező támogatási programhoz, amelynek módosítását vagy megszüntetését a tagállam a megfelelő intézkedések elfogadásával vállalta.

Ezzel összefüggésben a Bíróság hangsúlyozza, hogy a Tanács csak abban az esetben jogosult olyan új támogatási programot engedélyezni, amely arra a létező támogatási programra hasonlít, amelyet a tagállam köteles volt módosítani vagy megszüntetni azt követően, hogy elfogadta a megfelelő intézkedésekre irányuló javaslatokat, ha e javaslatok után új és kivételes körülmények merülnek fel.

Így a jelen esetben, tekintve a körülményeknek a gazdasági és pénzügyi válság agrárágazatra gyakorolt hatásai miatt bekövetkező nagymérvű változását, az az értékelés, amelyet a Bizottság e támogatási programok esetében elvégzett, nem tekinthető irányadónak azon értékelésre nézve, amelyet ezt követően azon támogatási program esetében végeztek el, amely hasonló intézkedéseket tartalmazott, de amelyet olyan gazdasági összefüggésben kellett alkalmazni, amely gyökeresen eltért attól, amelyet a Bizottság az értékelése során figyelembe vett.

Ezt követően a Bíróság a Bizottság azon érvét vizsgálja, amely szerint a **Tanács visszaélt a hatáskörével**, amennyiben megkísérelte semlegesíteni azon értékelés következményeit, amelyet a Bizottság a négy tagállam által bevezetett mezőgazdasági földterület-vásárlási támogatási programok tekintetében elvégzett. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy az előterjesztett ügyiratokban semmi nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a Tanács kizárólag vagy legalábbis elsősorban más célt követett volna, mint az annak elősegítésére irányuló cél, hogy a litván, lengyel, lett és magyar mezőgazdasági termelők könnyebben vásároljanak mezőgazdasági földterületeket.

A kereseteiben a Bizottság ezenkívül előadja, hogy a megtámadott határozatok elfogadására az intézmények közötti **jóhiszemű együttműködés elvének megsértésével** került sor. Márpedig a Bíróság szerint az érintett tagállamok semmilyen külön kötelezettségvállalást nem tettek a megtámadott határozatokban engedélyezett támogatási programok tekintetében. Ezért e határozatok nem tekinthetők olyan határozatoknak, amelyek mentesítették volna Litvániát, Lengyelországot, Lettországot és Magyarországot valamely sajátos együttműködési kötelezettség alól, mivel egyáltalán nem sodorták veszélybe az előzetesen a Bizottság és e tagállamok között folyt párbeszéd eredményeit.

Másfelől a Bíróság megalapozatlanként elutasítja a Bizottság azon érvét, amely szerint a Tanács **nyilvánvaló mérlegelési hibát** vétett, amennyiben úgy ítélte meg, hogy az engedélyezett intézkedéseket igazoló kivételes körülmények álltak fenn. Ugyanis hangsúlyozza, hogy figyelemmel arra, hogy a gazdasági és pénzügyi válság az érintett tagállamok mezőgazdaságára szokatlan, előre nem látható és jelentős hatást gyakorolt, nem állapítható meg, hogy a Tanács ilyen hibát vétett.

Végül a Bizottság szerint a **Tanács figyelmen kívül hagyta az arányosság elvét** a megtámadott határozatok elfogadásakor. A Bíróság ugyanakkor kimondja, hogy a szóban forgó támogatási programok engedélyezése, amely programok különböző eszközökkel kívánják ellensúlyozni a strukturális problémákat, és ezeknek a gazdasági és pénzügyi válság miatti súlyosbodását, nem

tűnik nyilvánvalóan alkalmatlannak azon cél megvalósítására, amelyet a megtámadott határozatok hozatalával kitűztek. Tekintettel továbbá (Lengyelországban és Lettországon) a mezőgazdasági üzemek szerkezetének átalakításához, (Litvániában) az agrárreform befejezéséhez, (Magyarországon) a termőföld-privatizáció befejezéséhez szükséges határidőre, valamint a gazdasági és pénzügyi válság hatásainak időbeli elhúzódására, nem állapítható meg, hogy a Tanács a szóban forgó támogatási programok 2010. január 1-je és 2013. december 31. közötti időszakra történő engedélyezésével nyilvánvalóan aránytalan intézkedés mellett döntött.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, a Bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítéletek teljes szövege ([C-111/10](#), [C-117/10](#), [C-118/10](#) és [C-121/10](#)) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítéletek kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” □ ☎ (+32) 2 2964106